

US SUPERSONIC FIGHTER 1:48 SCALE PLASTIC KIT

eduard

úvodem

Douglas A-4 Skyhawk byl konstruován jako palubní nukleární útočný letoun s možným využitím i pro útoky konvenčními zbraněmi. Během Války ve Vietnamu prokázal svou hodnotu jako vysoce efektivní platforma pro poskytování blízké letecké podpory. Konstruktorem byl autor mnoha letounů Ed Heinemann. Letoun se do vzduchu poprvé dostal 22. června 1954 a stroje začaly ke squadronám přicházet v říjnu 1956. Výroba běžela 25 let a dala 2960 A-4 v sedmnácti různých verzích. Během let si vysloužily řadu přezdívek jako Scooter, Bantam Bomber či Heinemann's Hot-Rod.

Původní označení Skyhawků znělo A4D-1. Po roce 1962 se změnilo na A-4A (165 postavených kusů). Následovaly A-4B (542 kusů) a A-4C (638 kusů). Označení A-4D nebylo použito, aby se předešlo záměně s označením používaným před rokem 1962. Stroje verzí A až C sloužily u námořnictva a u námořního letectva, kde létaly lehké útočné mise, dříve prováděné vrtulovými Douglasy AD Skyraider. Letouny by charakteristický dolnoplošným uspořádáním s delta křídlem, rozměrnou kýlvkou a vstupy vzduchu do motoru situovanými na bocích trupu. Tyto rané verze nesly dva 20mm kanony Colt Mk 12 se zásobou 100 ran umístěné v kořenech křídla. Dále měly tři montážní body pro podvěšenou výzbroj – jeden pod centroplánem a po jednom na spodní straně každé poloviny křídla. Skyhawk mohl kromě přídavných palivových nádrží nést celkem 5950 lb (2698 kg) výzbroje, včetně nukleárních zbraní.

A-4E (nazývaná též Echo), zavedená do výzbroje v roce 1962, představovala oproti A-4C významné vylepšení a byla první verzí, jež byla určena zejména pro konvenční či ne-nukleární útočné mise. Byla navržena na konci roku 1959 a poháněl ji výkonnější motor J52-P6A o tahu 8500 lbs (38,6 kN). Disponovala zesíleným drakem a podvozkiem, dalšími dvěma montážními body pro výzbroj do hmotnosti 500 lbs pod křídlem, měla protaženou příď (v porovnání s A-4C zhruba o 9 palců), jež ukrývala dodatečnou avioniku, včetně navigačního počítače ASN-19A. Motor J52 nebyl ve srovnání se svým předchůdcem jen výkonnějším, ale též efektivnějším, což přinášelo větší dolet. U A-4E se objevily odřezávače mezní vrstvy vzduchu mezi trupem a vstupy vzduchu do motoru a také malé plošky nad hlavními kanony a odlišovaly tak tuto verzi od předchůdců. A-4E začala u operačních squadron nahrazovat A-4C v listopadu 1962, jako první přišla na řadu VA-23 Black Knights.

Verze A-4E mohla nést 8200 lbs (3726 kg) výzbroje. Stroje z pozdější výroby byly vybaveny zalomeným tankovacím nástavcem a „hrbem“, jež byly typické pro verzi A-4F. Celkem bylo do března 1966 vyrobeno 499 A-4E. S touto verzí létalo dvaadvacet squadron.

A-4F byl do výzbroje zaveden v roce 1967, konstrukce zahrnovala poznatky z bojů ve Vietnamu. Sloužil výhradně u squadron Pacifické flotily. Poznávacím znakem byl „hrb“, který ukrýval řadu obranných elektronických systémů (DECM), a zalomený tankovací nástavec. DECM byly reakcí na specifické hrozby, které se objevily během bojů v jihovýchodní Asii. A-4F měly říditelné předové kolo, nové spoilery na křídle a výkonnější motor J52-P8A o tahu 9300 lbs (43,1 kN) – později –P408, který nabízel tah 11 000 lbs (50,8 kN). První A-4F byly ve Vietnamu nasazeny v prosinci 1967 a patřily do VA-23 a VA-192 Golden Dragons operující z paluby USS Ticonderoga (CVA 19).

Douglas vyrobil 146 A-4F. Tato verze představovala poslední jednomístný Skyhawk dodávaný námořnictvu, nahradily je Vought A-7 Corsair II.

A-4E/F ve Vietnamu

Skyhawk hrál v kampani U.S. Navy proti severnímu Vietnamu hlavní roli, když odlétal více operačních letů než jakýkoliv jiný typ. Zároveň bylo v této souvislosti ztraceno 266 A-4, opět nejvíce ze všech námořních letounů. Nicméně, Skyhawků utrpěly pouze 0,002 ztráty na jednu bojovou misi, což je nejnižší číslo ze všech námořních typů účastnících se této války. Skyhawků podnikly první bojové lety proti severnímu Vietnamu v roce 1964 a jsou zmiňovány jako letouny, které v roce 1973 shodily poslední pumy Vietnamské války.

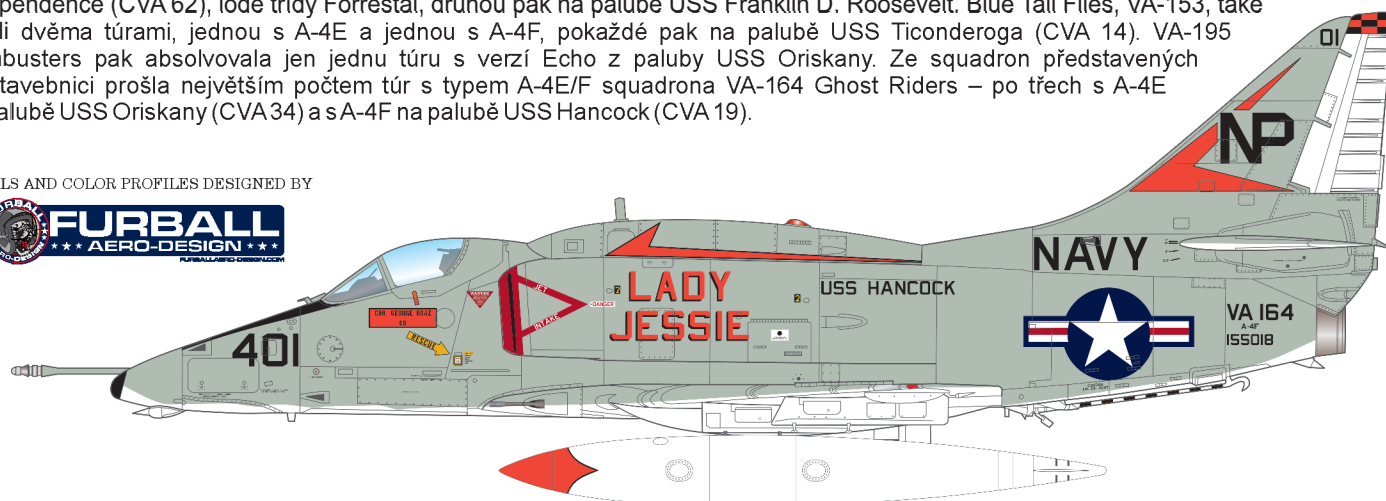
Skyhawků létaly celou škálu útočných misí, včetně blízké letecké podpory a misí Iron Hand, jež byly zaměřeny proti nepřátelským postavením střel země-vzduch. Pro lety typu Iron Hand nesly Skyhawků protiradarové střely AGM-45 Shrike a kazetové pumy Rockeye II Mk 20 či raketnice Zuni. Pro mise blízké letecké podpory byly podvěšovány železné pumy stejně jako naváděná výzbroj typu AGM-12 Bullpup a AGM-62 Walleye. A-4 mohly též nosit dvojici tepelně naváděných střel vzduch – vzduch AIM-9 Sidewinder.

A-4 prodělaly během Vietnamské války celkem 112 bojových túr. Z nich uskutečnily squadrony s verzí A-4E 38 túr a squadrony vyzbrojené A-4F celkem 20 túr. Na palubách velkých letadlových lodí byly Skyhawků nahrazeny typem A-7 Corsair II, avšak na palubách přestavěných lodí třídy Essex setrvaly až do konce války.

Výběr squadron

Šestice jednotek nabízených v této stavebnici představuje průřez lehkými útočnými squadronami amerického námořnictva působícími během Vietnamské války. VA-22 Fighting Redcocks působila ve Vietnamu s A-4F od dubna do listopadu 1970 jako součást Carrier Air Wingu 5 z paluby USS Bon Homme Richard (CVA 31). VA-72 Blue Hawks prošla s A-4E dvěma túrami, jednu podnikla na palubě USS Independence (CVA 62), lodě třídy Forrestal, druhou pak na palubě USS Franklin D. Roosevelt. Blue Tail Flies, VA-153, také prošli dvěma túrami, jednou s A-4E a jednou s A-4F, pokaždé pak na palubě USS Ticonderoga (CVA 14). VA-195 Dambusters pak absolvovala jen jednu túru s verzí Echo z paluby USS Oriskany. Ze squadron představených ve stavebnici prošla největším počtem túr s typem A-4E/F squadrona VA-164 Ghost Riders – po třech s A-4E na palubě USS Oriskany (CVA 34) a s A-4F na palubě USS Hancock (CVA 19).

DECALS AND COLOR PROFILES DESIGNED BY

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

Před započítím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidla pracujte v dobře větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

INSTRUCTION SIGNS * INSTR. SYMBOL * INSTRUKTION SINNBILDEN * SYMBOLES * 記号の説明

OPTIONAL
VOLBA

BEND
OHNOUT

OPEN HOLE
VYVRTAT OTVOR

SYMMETRICAL ASSEMBLY
SYMETRICKÁ MONTÁŽ

REMOVE
ODŘÍZNOUT

REVERSE SIDE
OTOČIT

APPLY EDUARD MASK
AND PAINT
POUŽÍT EDUARD MASK
NABARVIT

PARTS

DÍLY

TEILE

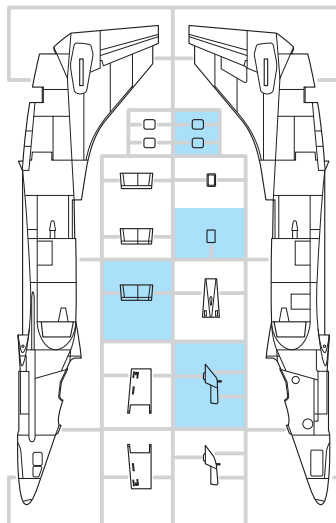

PIÈCES

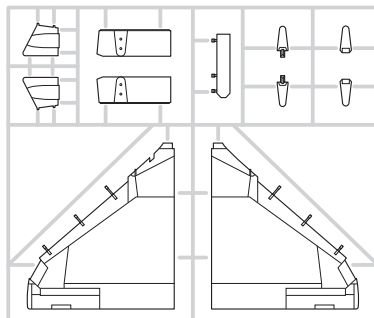
部品

A>

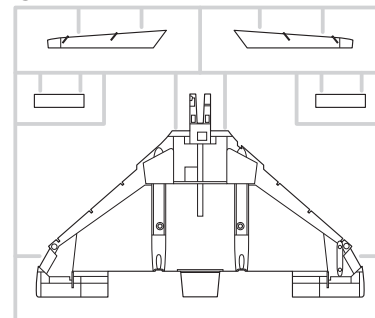

B>

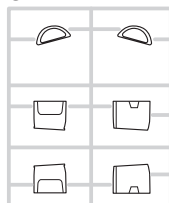
PLASTIC PARTS

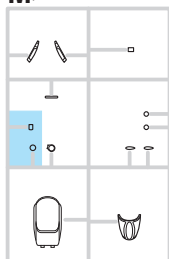
C>

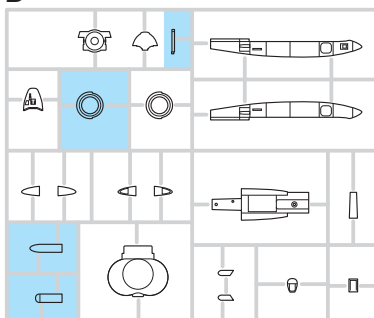
J>

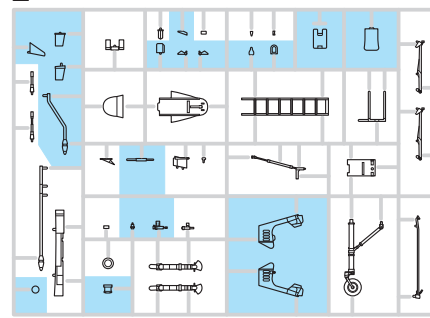
M>

D>

E>

RP - RESIN PARTS

R15

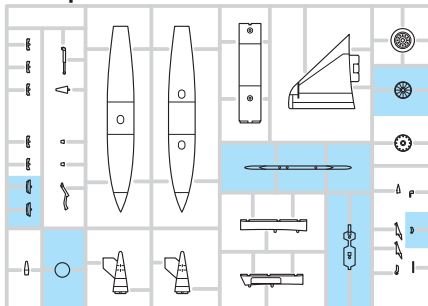
R16

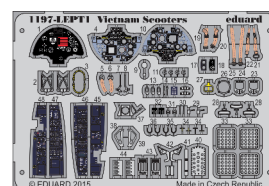
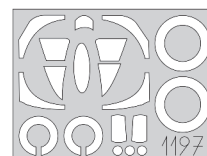
FILM

F> 2 pcs.

PE - PHOTO ETCHED DETAIL PARTS

eduard
MASK

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pièces à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

COLOURS

BARVY

FARBEN

PEINTURE

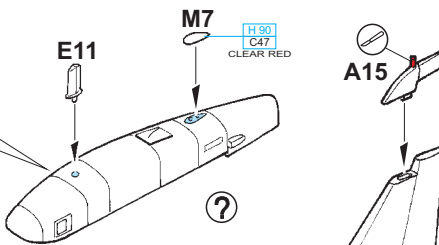
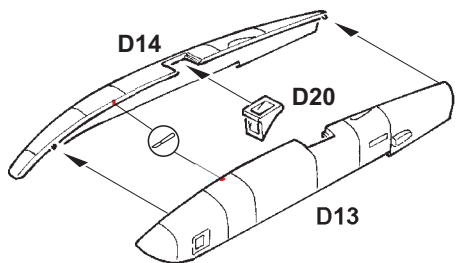

色

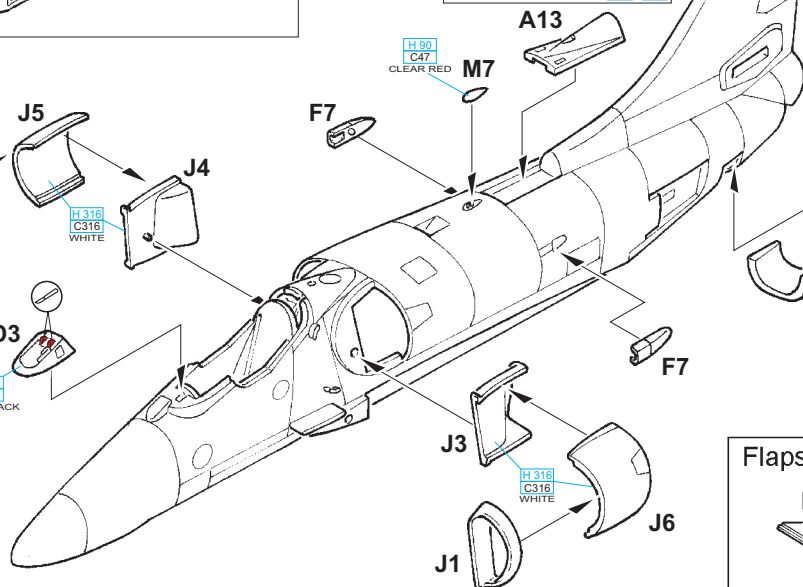
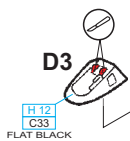
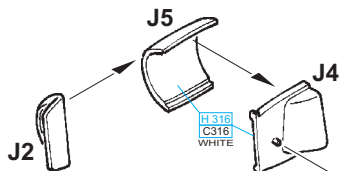
GSI Creos (GUNZE)		
AQUEOUS	Mr.COLOR	
H 8	C8	SILVER
H 12	C33	FLAT BLACK
H18	C28	STEEL
H 25	C34	SKY BLUE
H 26	C66	BRIGHT GREEN
H 76	C61	BURNT IRON
H 77	C137	TIRE BLACK
H 80	C54	KHAKI GREEN
H 90	C47	CLEAR RED

AQUEOUS	Mr.COLOR	
H 94	C138	CLEAR GREEN
H 315	C315	GRAY
H 316	C316	WHITE
H 317	C317	GRAY
H 326	C326	BLUE
H 327	C327	RED
H 329	C329	YELLOW
Mr.METAL COLOR		
MC214		DARK IRON

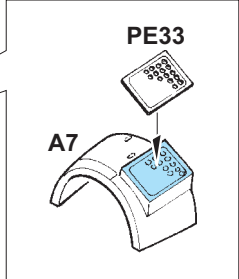
MARKINGS B, D, E, F

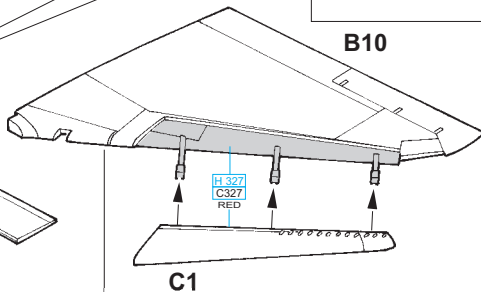
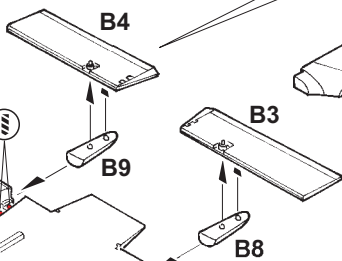
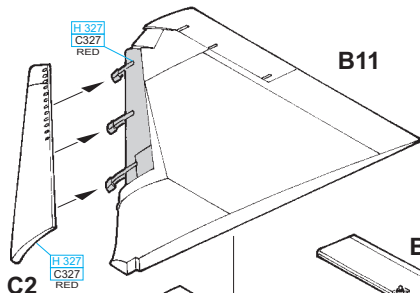
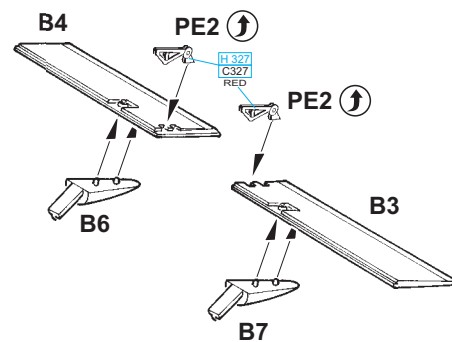
A13 - MARKINGS A, C

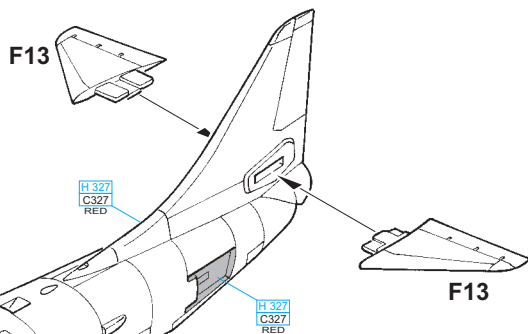
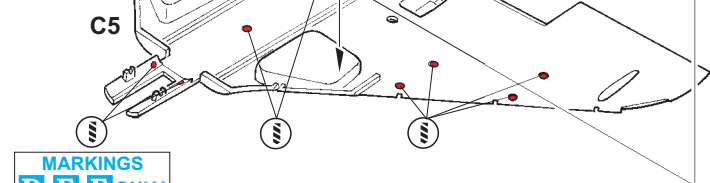
A6 - MARKINGS A, B, C
A7 - MARKINGS D, E, F

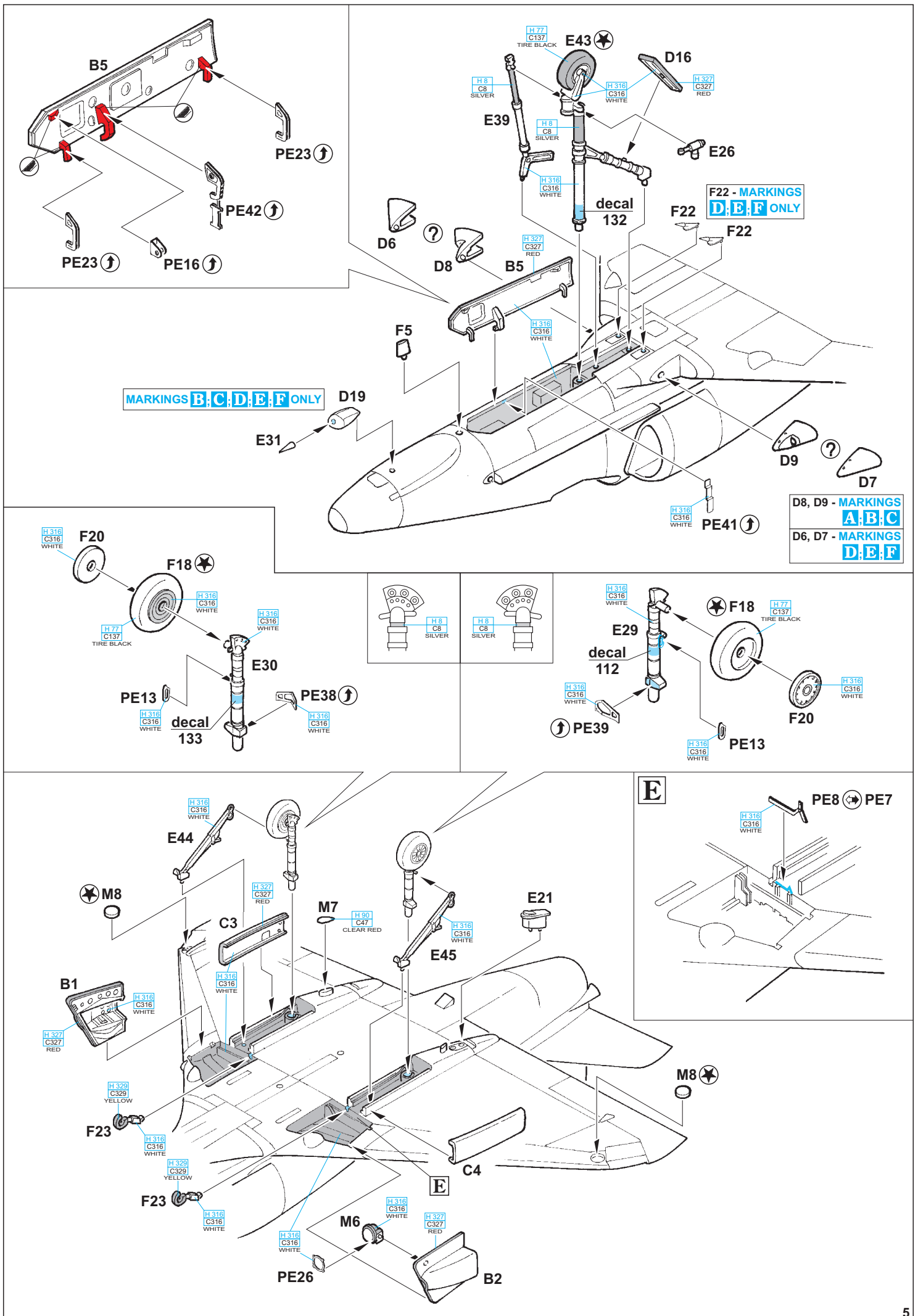

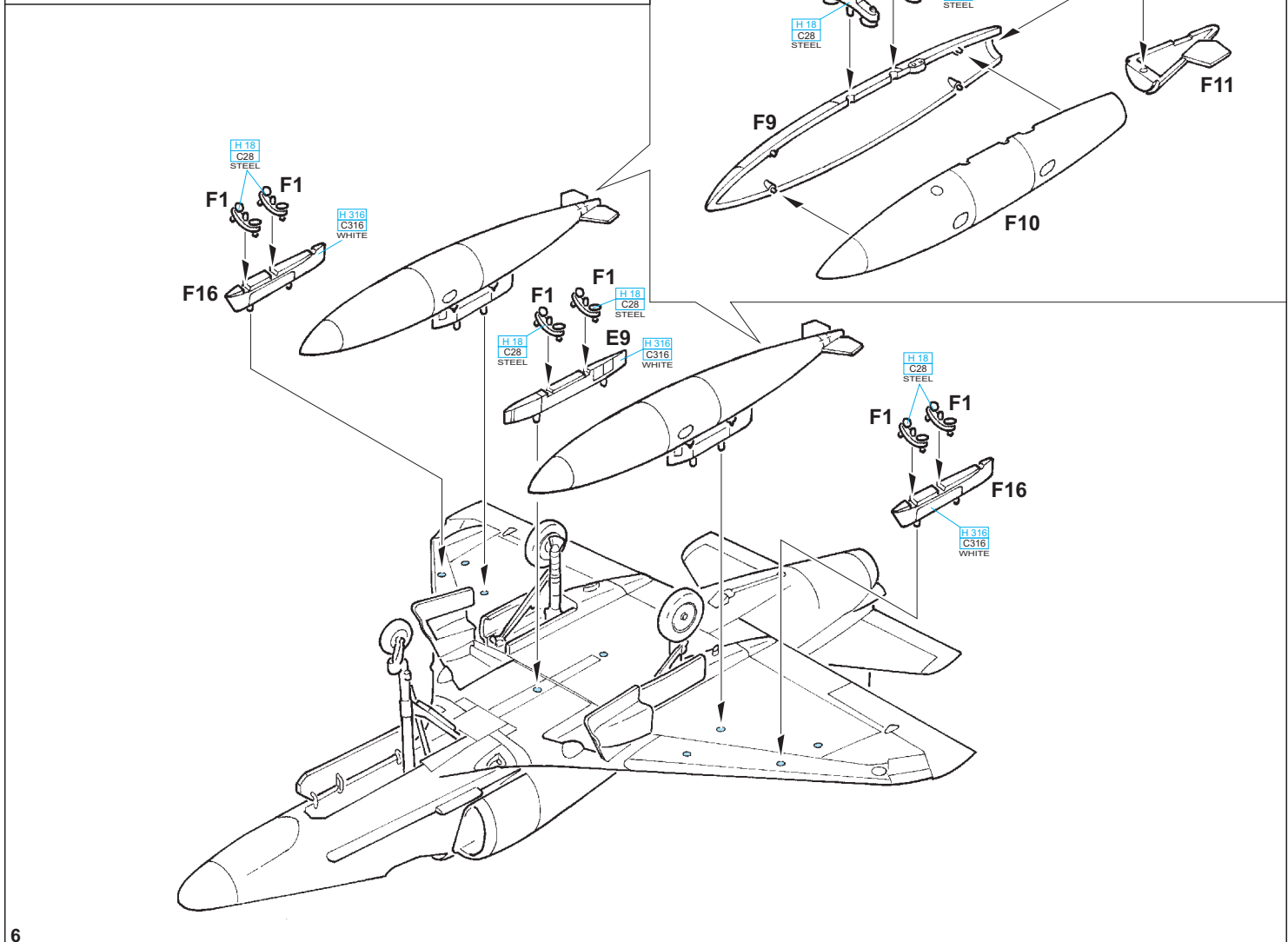
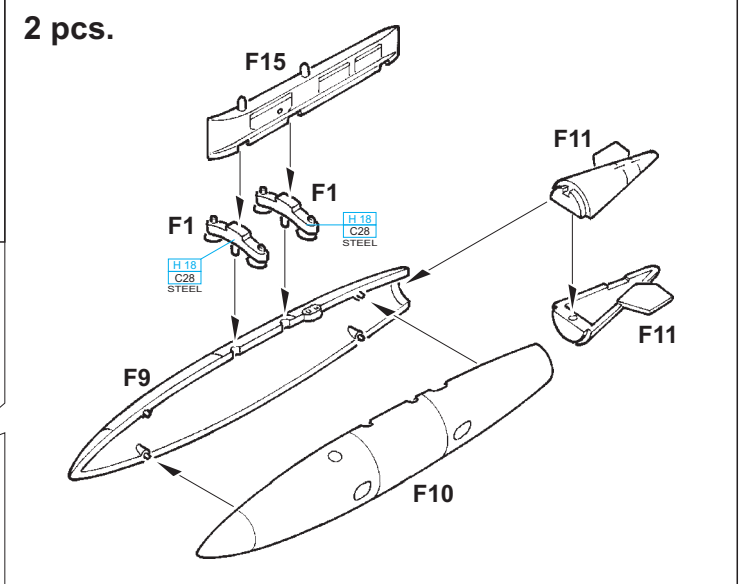
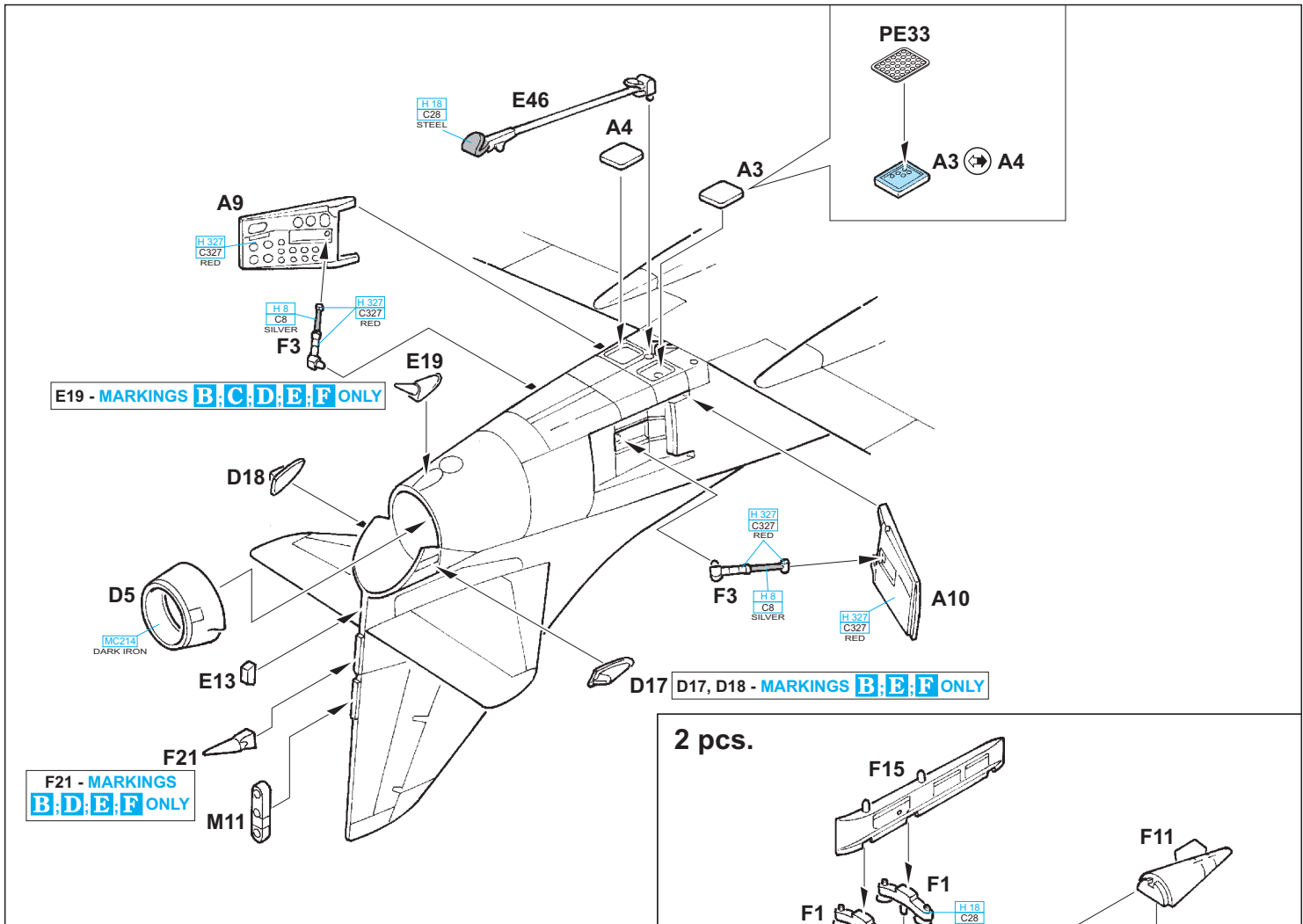
Flaps in down position

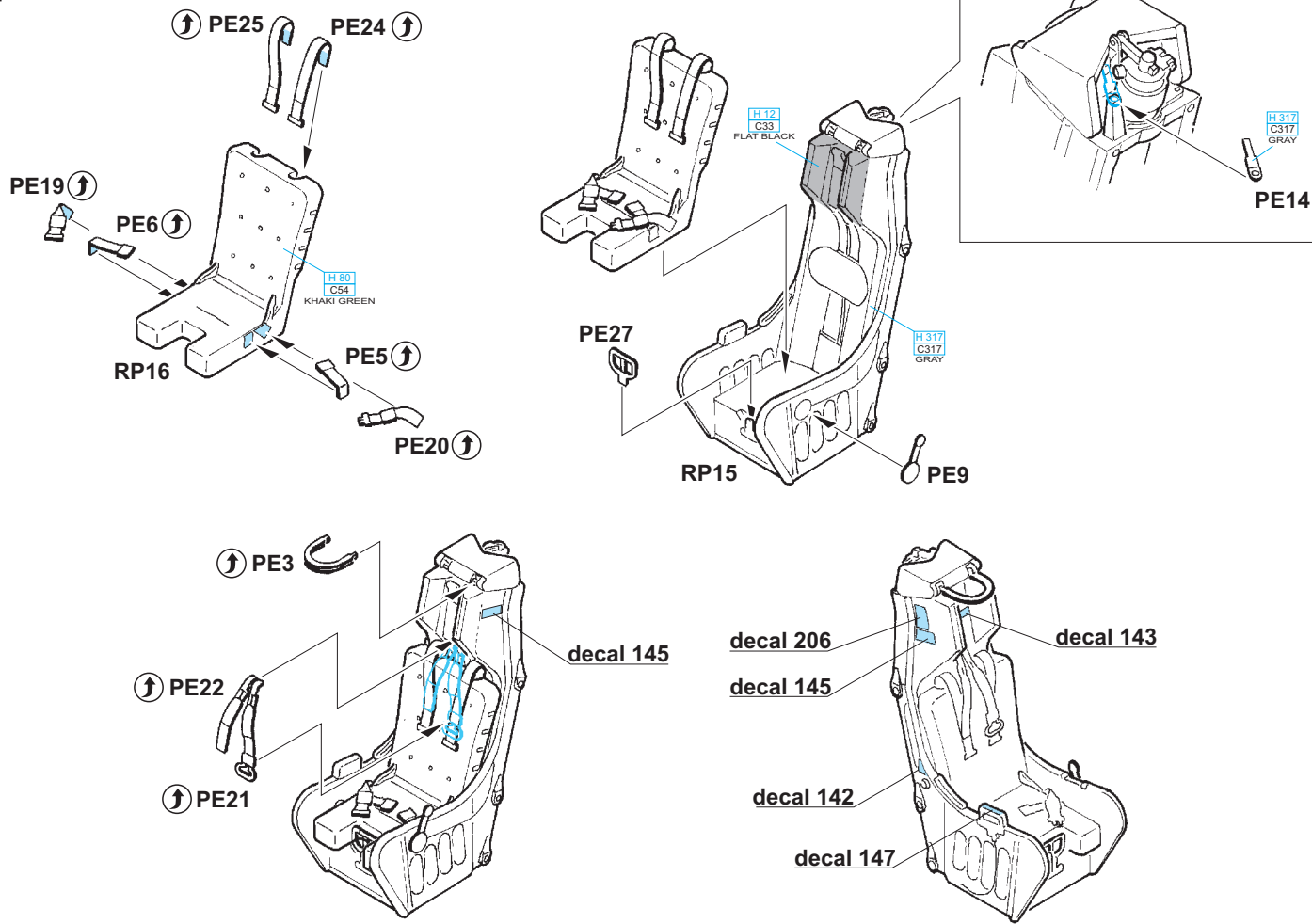
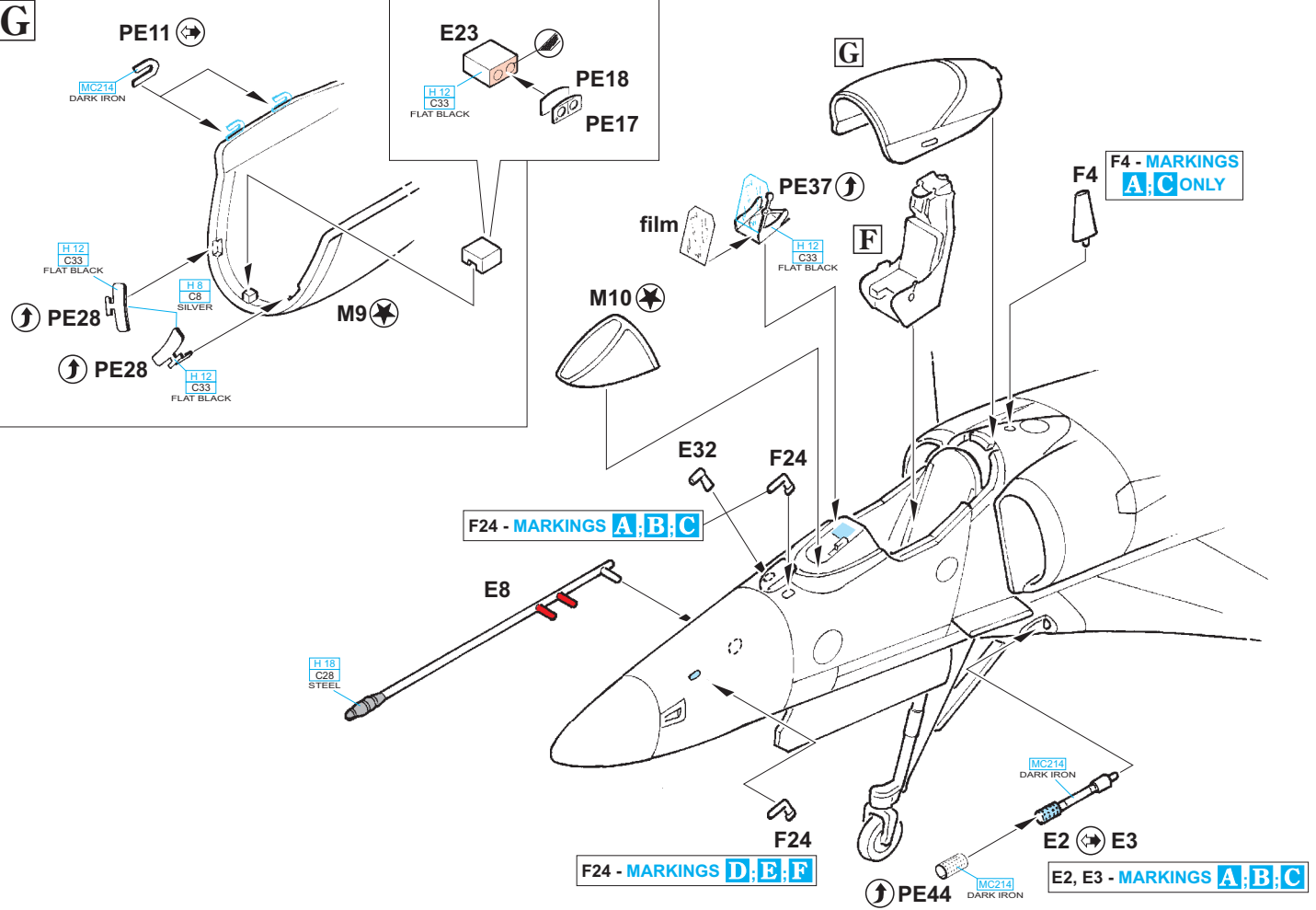

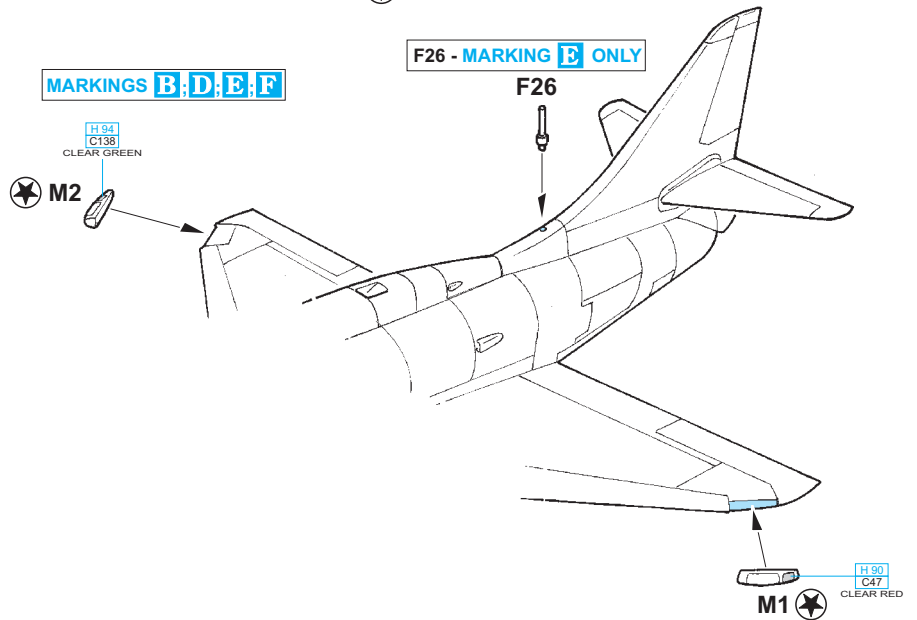
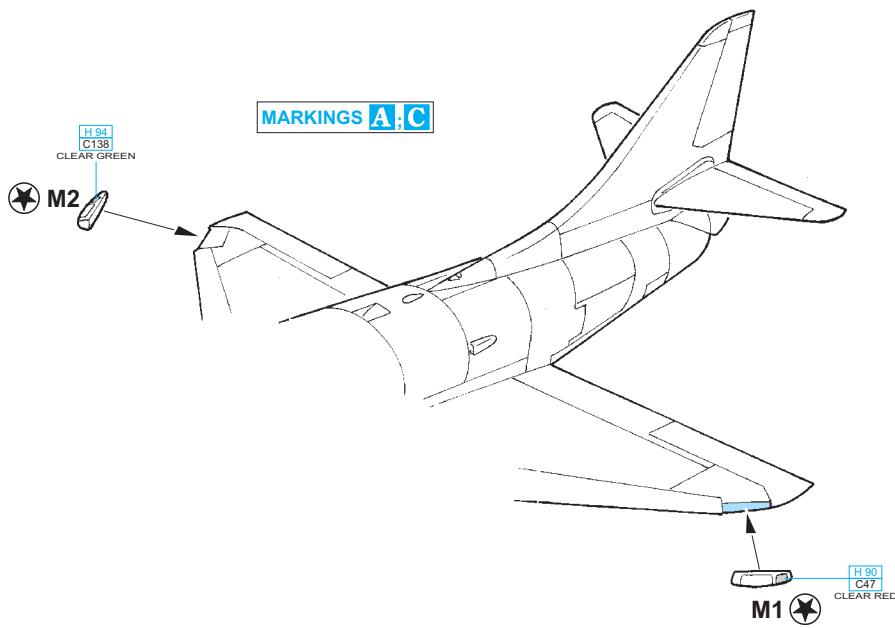
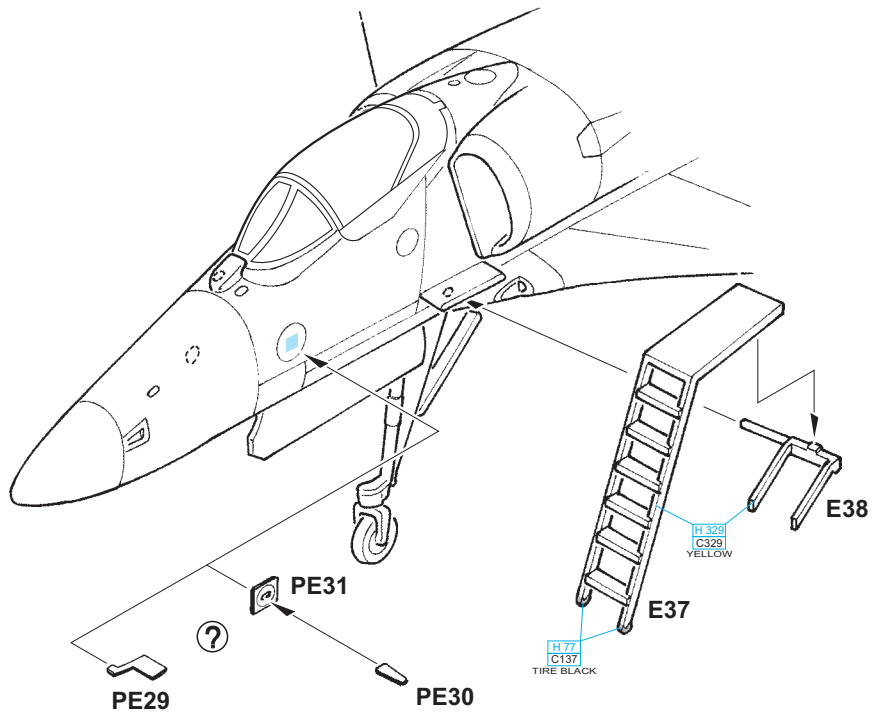
MARKINGS D, E, F ONLY

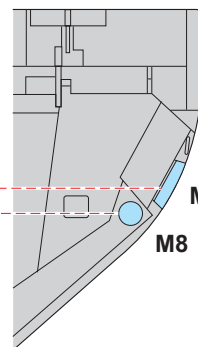
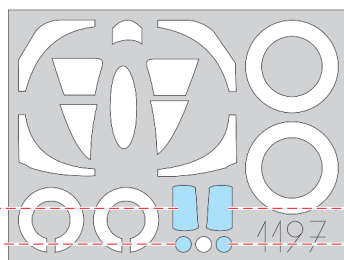
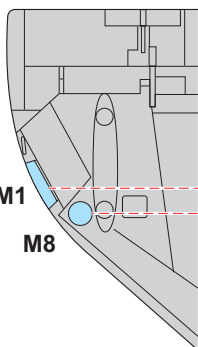
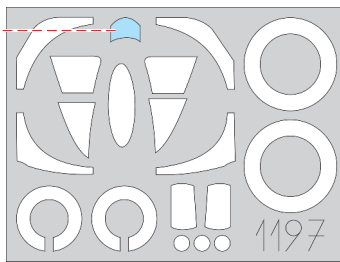
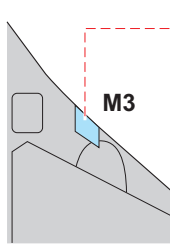
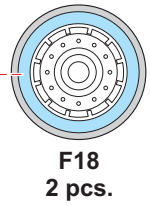
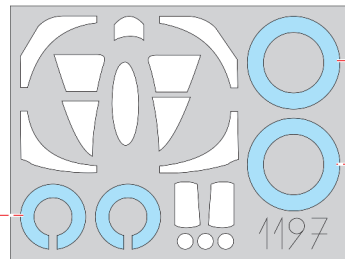
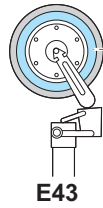
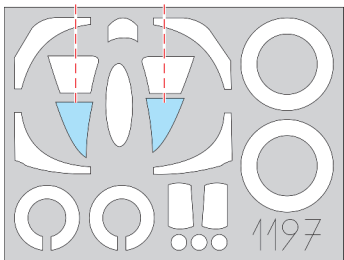
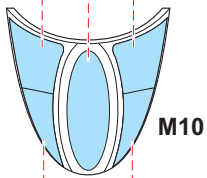
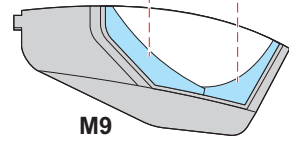
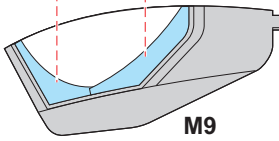
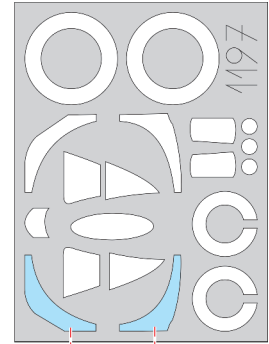
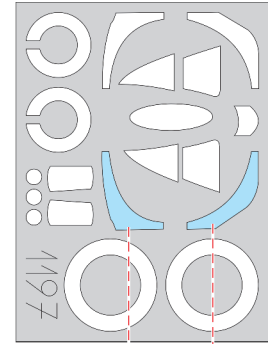
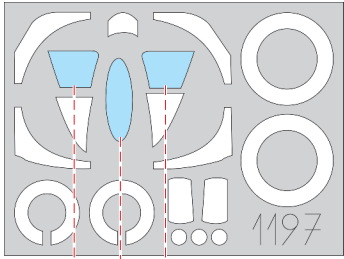

F**G**

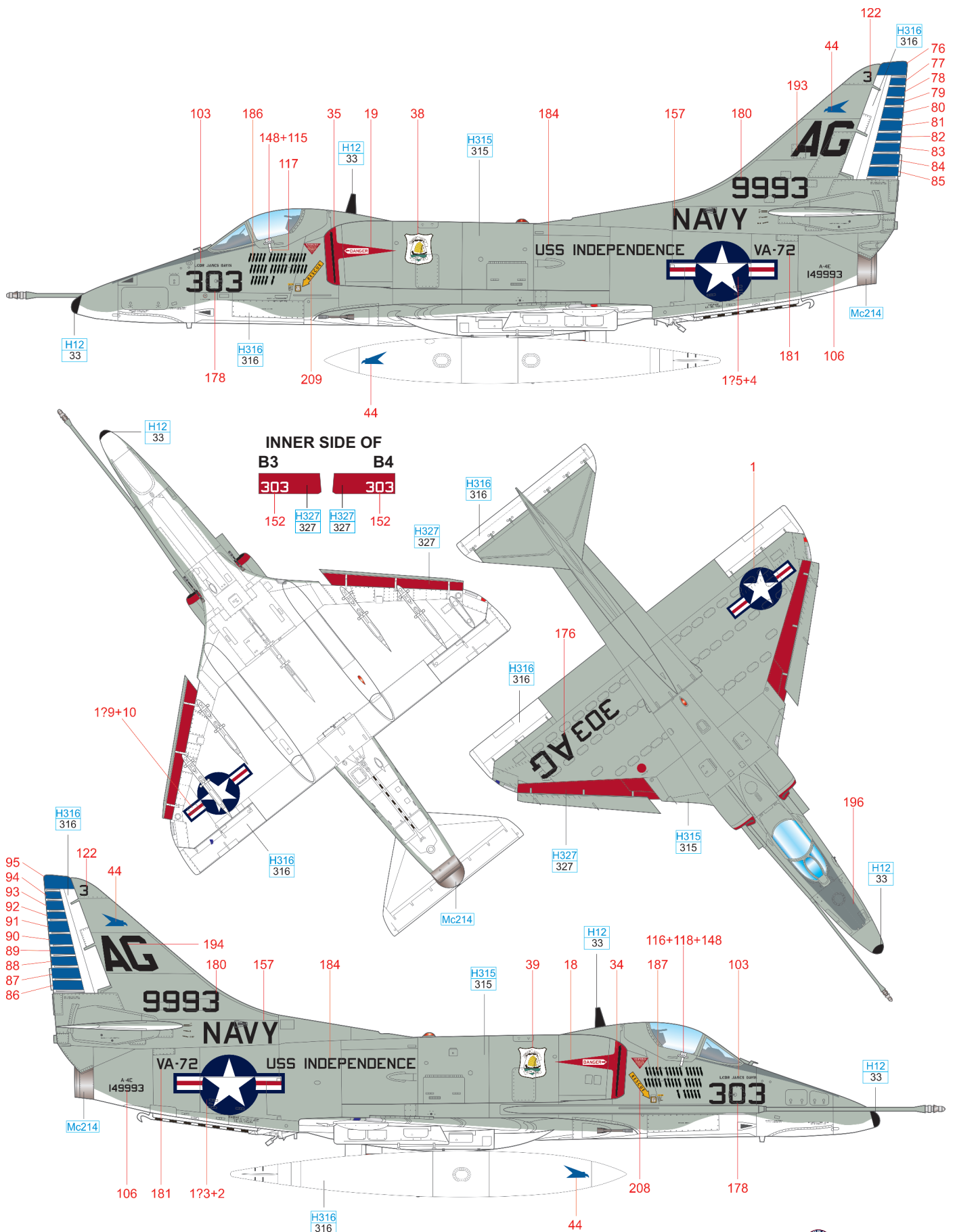
eduard
MASK

1197

A A-4E 149993, VA-72 "Blue Hawks", USS Independence, 1965

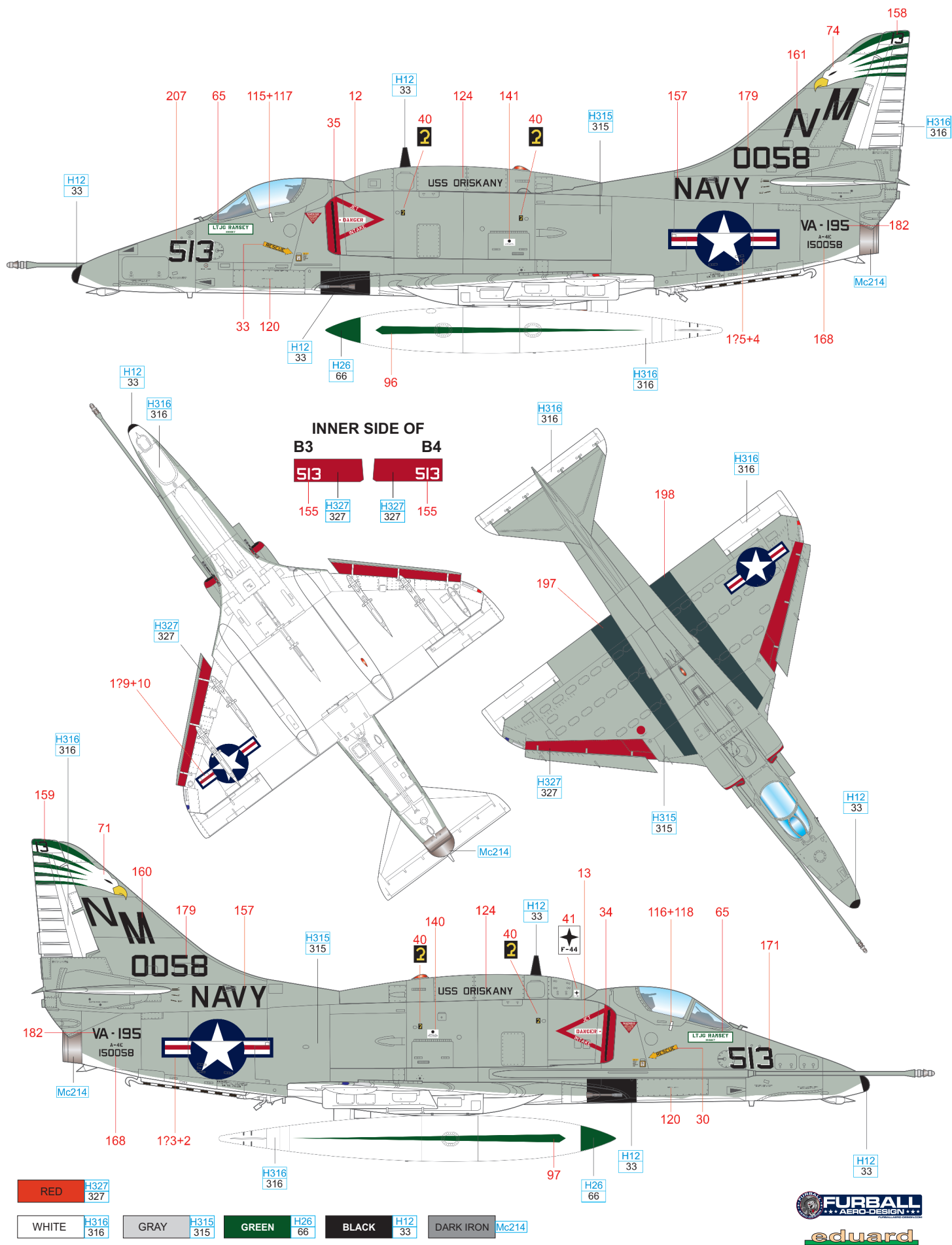
VA-72 se do bojů v jihovýchodní Asii zapojila během plavby na palubě CVA-62, která byla plánována od června do prosince 1965. Během této plavby si VA-72 připsala první úspěšný útok na postavení raket SA-2. Zároveň v tomto období přišla díky aktivitě nepřítelů o dva letouny. S postupem času si řada squadron z Carrier Air Wingu 7 začala malovat na své letouny symboly odlétaných misí a znak příslušnosti k Tonkin Gulf Yacht Clubu. Tento letoun byl v roce 1970 ztracen nad Jihočínským mořem během tankování za letu. V té době již létal v rámci VA-152.

WHITE	H316 316	GRAY	H315 315	RED	H327 327	BLACK	H12 33	DARK IRON	Mc214
-------	-------------	------	-------------	-----	-------------	-------	-----------	-----------	-------

B A-4E 150058, VA-195 "The Dambusters", USS Oriskany, 1969

Tato squadrona si vysloužila své bojové jméno během Korejské války, když se svými A-1 Skyraider podnikla úspěšný útok na přehradu Hwachon. Během nasazení ve Vietnamu neztratila kvůli nepřátelské palbě ani jeden letoun a pouze jediný při operačním letu. VA-195 prošla s typem A-4E pouze jedinou bojovou túrou, poté byla přezbrojena na A-7A Corsair II. Dnes squadrona létá s typem F/A-18E Superhornet. Tento stroj je nyní vystavován v Nautilus Maritime Museum v Norfolku, VA a nese kabát akrobatické skupiny Blue Angels a trupové číslo 1.

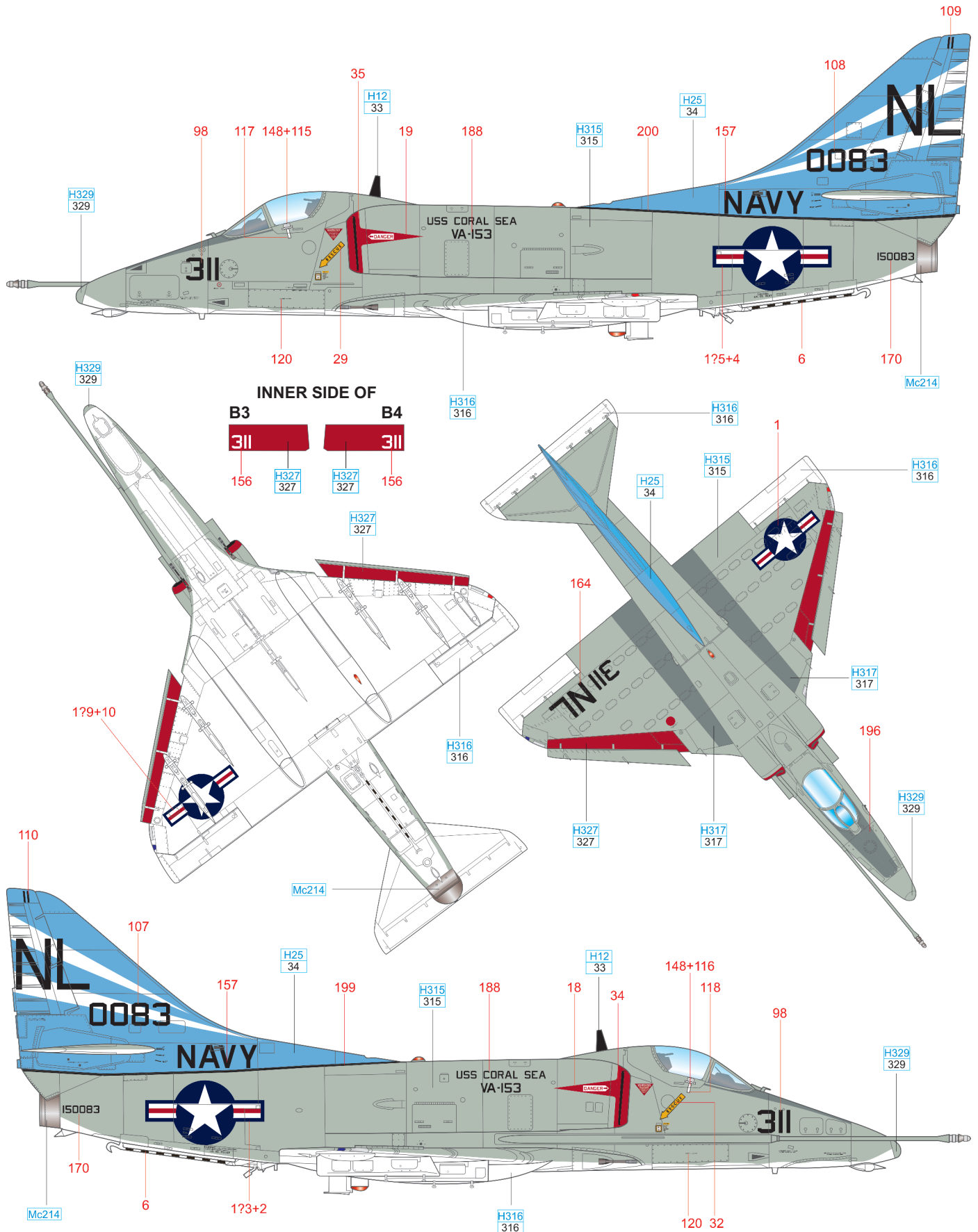

RED	H327 327
WHITE	H316 316
GRAY	H315 315
GREEN	H26 66
BLACK	H12 33
DARK IRON	Mc214

C A-4E 150083, VA-153 "Blue Tail Fliers", USS Coral Sea, 1968

VA-153 prodělala masivní nasazení proti nepříteli během plavby na palubě CVA-43 trvající od července 1967 do dubna 1968. Napadala silně bráněné cíle v okolí Haiphongu, zejména mosty, sklady a vozovny nákladních automobilů. V tomto období ztratila díky činnosti nepřítele dva letouny, další byl zničen při operačním letu. Během let 1964 až 1969 squadrona prošla celkem čtyřmi túrami v jihovýchodní Asii. V září 1969 vyměnila své Skyhawkky za A-7 Corsair, s nimiž létala až do rozpuštění jednotky v roce 1977.

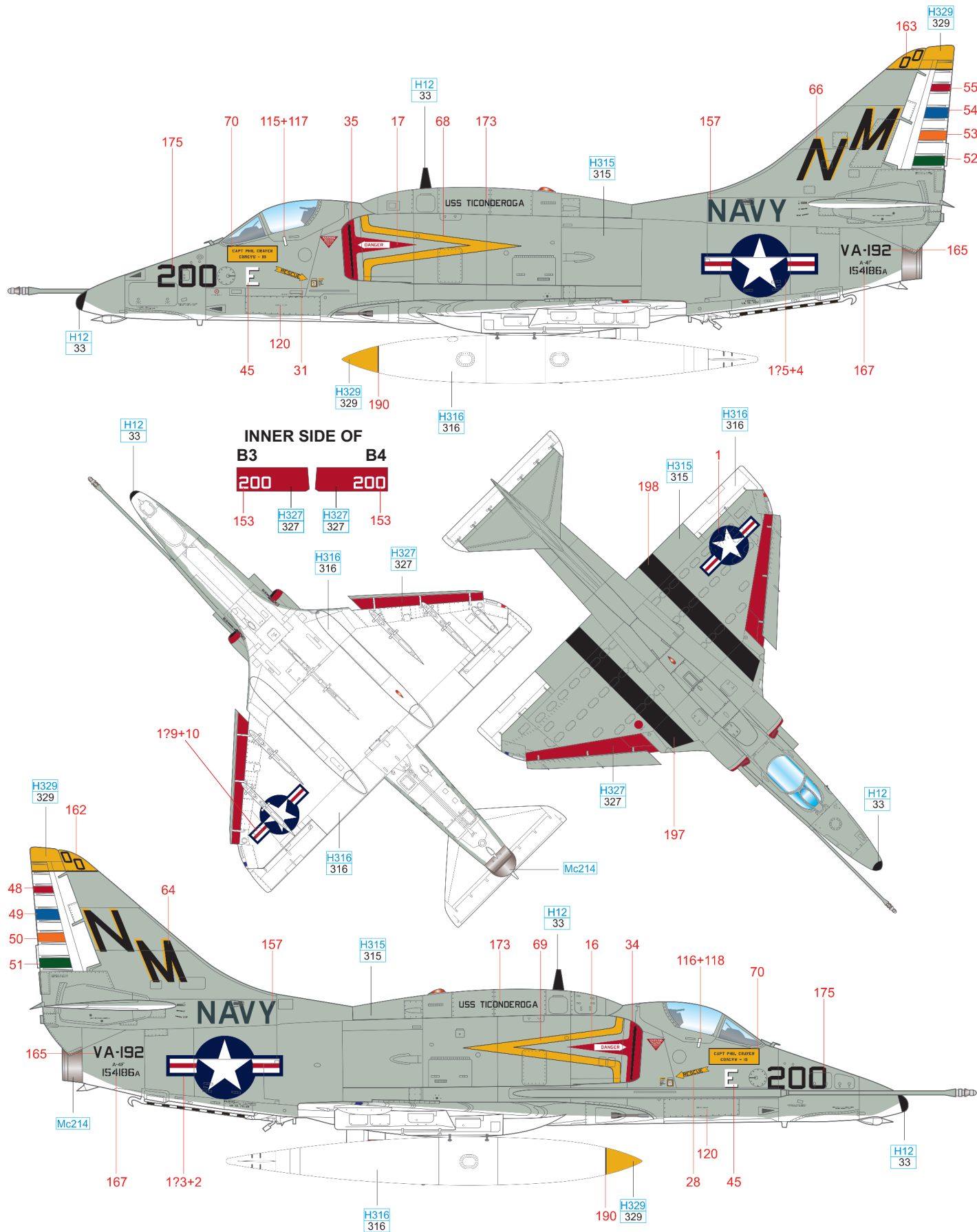
INNER SIDE OF
B3 B4
311 311

RED	H327 327	GRAY	H315 315
WHITE	H316 316	GRAY	H317 317
BLUE	H25 34	YELLOW	H329 329
BLACK	H12 33	DARK IRON	Mc214

D A-4F 154186, VA-192 "Golden Dragons", USS Ticonderoga, 1968

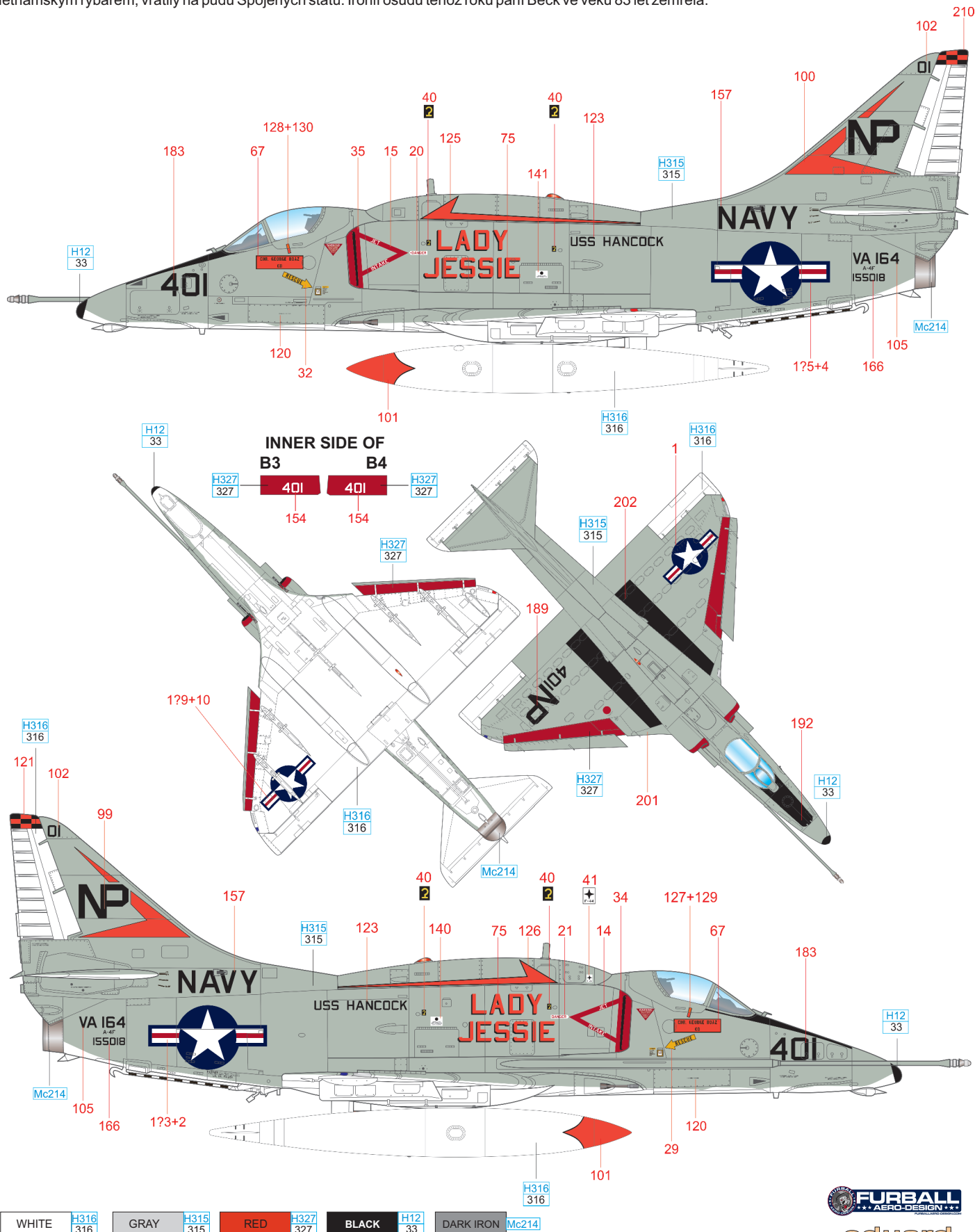
Po ukončení bojové túry v letech 1966 až 1967 vyměnila VA-192 své Skyhawk „Echo“ za verzi „Foxtrot“. Modernější A-4F již měly takové vymoženosti jako říditelné kolo předového podvozku, novější vystřelovací sedačku či motor J52-P8A. Motor dával oproti motoru J53-P6A u A-4E navíc 900 lbs tahu. Nejzřetelnější změnou v porovnání s A-4E byl hrb na trupu letounu, jenž ukrýval novou elektroniku. Byl zpětně namontován i na některé A-4E a A-4L. VA-192 v letech 1964 až 1969 podnikla se svými A-4 celkem čtyři bojové túry v jihovýchodní Asii. Po přezbrojení na A-7 Corsair v roce 1970 se na oblohu tohoto regionu vrátila.

WHITE	H316 316	GRAY	H315 315	RED	H327 327	YELLOW	H329 329	BLACK	H12 33	DARK IRON	Mc214
-------	-------------	------	-------------	-----	-------------	--------	-------------	-------	-----------	-----------	-------

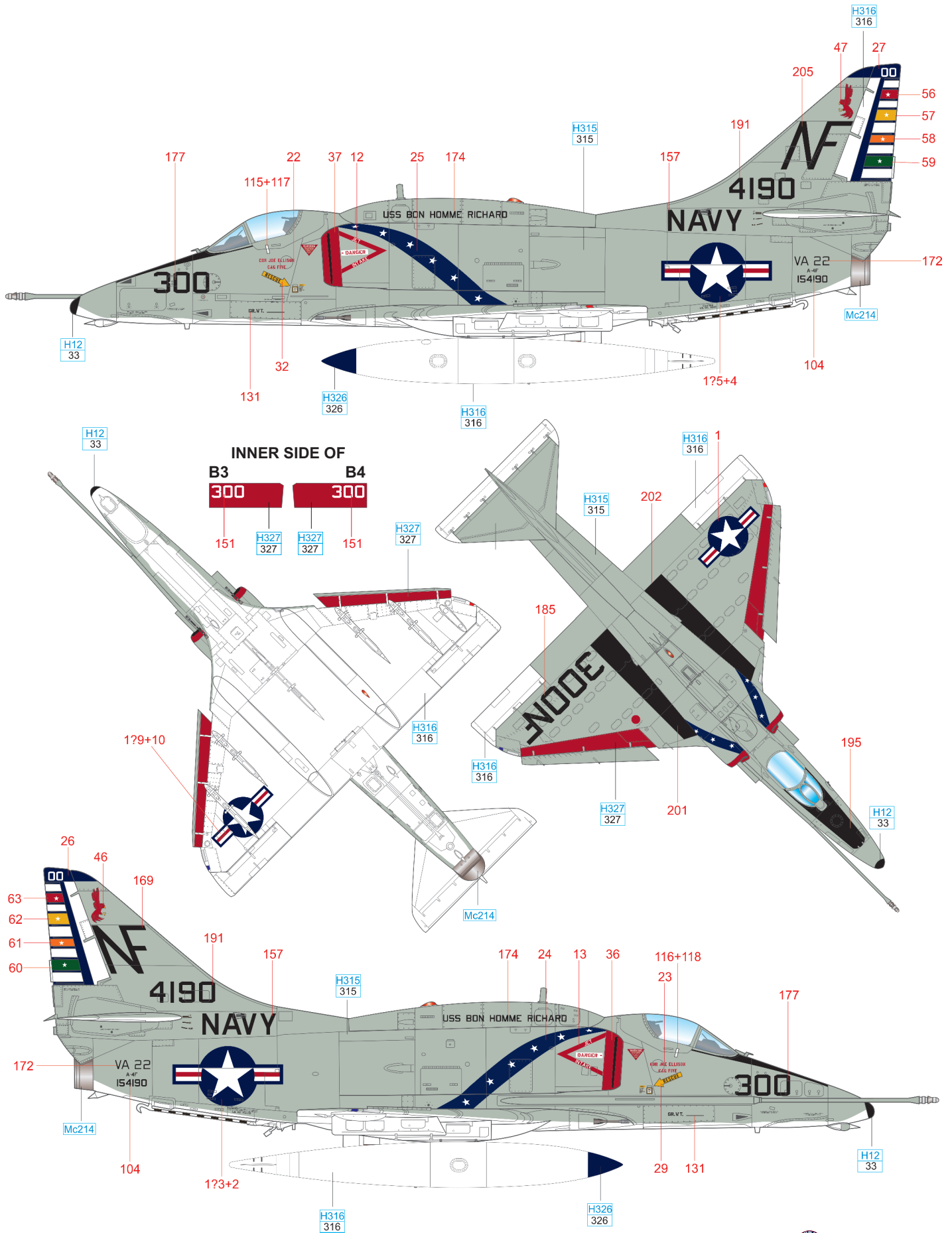
E A-4F 155018, VA-164 "Ghostriders", USS Hancock, 1971

Příběh „Lady Jessie“ se v archívech amerického námořního letectví řadí mezi legendární, ale i tragické. Vše začalo v polovině padesátých let v nevadském Renu, kde se majitelka kasina Jessie Beck seznámila s Richardem Perrym, který v kasinu pracoval na částečný úvazek. Richardovým snem bylo stát se námořním pilotem a na konci desetiletí získal svá křídélka a byl zařazen k VA-164. Jessie se rozhodla adoptovat jej jako svého syna a byla na Richardovy profesní úspěchy patřičně hrdá. Tolik hrdá, že velmi často posílala poměrně nákladné balíčky celé squadroně. Díky této velkorysosti ji příslušníci squadrony přezdívali „Lady Jessie“. Na její počest si Lt. Perry namaloval stejně znějící nápis na přídíl svého Skyhawk. Perry však padl během své druhé bojové túry s „Ghostriders“, když vedl útok na Haiphong. Byl zasažen SAMem a nad Tonkinským zálivem se katapultoval, svým zraněním však podlehl dříve, než mohl být z moře zachráněn. Ztrátou LCDR Perryho zasažená paní Beck se stala doživotní podporovatelkou mnoha příslušníků amerických ozbrojených sil po celém světě. Tragická smrt LCDR Perryho odstartovala tradici, kdy osobní letoun každého velitele squadrony nesl nápis „Lady Jessie“. Tento zvyk byl udržován až do rozpuštění jednotky v prosinci 1975 a nápis neslo celkem pět Skyhawků. V roce 1987 se Perryho ostatky, které byly z moře vyloveny vietnamským rybářem, vrátili na půdu Spojených států. Ironií osudu téhož roku paní Beck ve věku 83 let zemřela.

F A-4F 154190, VA-22 "Fighting Redcocks", USS Homme Richard, 1970

VA-22 absolvovala ve Vietnamu se Skyhawkky celkem čtyři bojové túry. Na A-7 Corsair II přezbrojila v roce 1971. Tento stroj přežil válečné nasazení a sloužil u řady jednotek až do svého vyřazení v roce 1992.

WHITE	H316 316	GRAY	H315 315	BLUE	H326 326	RED	H327 327	BLACK	H12 33	DARK IRON	Mc214
-------	----------	------	----------	------	----------	-----	----------	-------	--------	-----------	-------

